

Bilag til bet. o. f. til finanslov for 1986

UNDERVISNINGSMINISTERIET

Den 30. september 1985

I skrivelser af 19. september 1985 (bilag nr. 20.66) og 20. september 1985 (bilag nr. 20.67) har finansudvalget i forbindelse med gennemgangen af finanslovsforslaget for finansåret 1986 stillet spørgsmål 6-30.

I denne anledning fremsendes vedlagt i 40 eksemplarer besvarelse af de stillede spørgsmål.

BERTEL HAARDER

/ Anne Flindt

Til finansudvalget

*Ad § 20. Undervisningsministeriet.**Spørgsmål 6:*

Hvilke initiativer agter ministeren at tage for at sikre den hurtigst og smidigst mulige tilpasning af de relevante bevillinger til ændringerne i børnetallet?

Der ønskes for årene fra 1982 frem til budgetoverslagsår 3 en beskrivelse af sammenhængen mellem ændringerne i børnetallet og den stedfundne (stedfindende) omkostningsudvikling. Hvorledes ville omkostningsniveauet have udviklet sig (vil udvikle sig) ved fastholdelse af uændret serviceniveau gennem årene?

Svar:

Inden for folkeskoleområdet har problemet med tilpasning af ressourceforbruget til det faldende børnetal været påtrængende i en årrække. Som bekendt har jeg tilbagevendende henstillet til kommunerne at fastholde det gennemsnitlige løntimeforbrug pr. elev for at undgå standardglidning. Jeg har endvidere på en række områder søgt at give kommunerne større mulighed for at tilpasse ressourceforbruget f.eks. ved at lempe reglerne for skolenedlæggelser især i større byområder samt ved at anbefale kommunerne at fastsætte varierende timetal afhængigt af klassestørrelse inden for folkeskolelovens bestemmelser om minimum- og maksimumtimetal.

På gymnasieområdet har jeg ligeledes henstillet ikke at forøge ressourceforbruget ved fastholdelse af de hidtidige klassekvotienter.

Inden for ungdomsuddannelserne og de videregående uddannelser har det faldende børnetal endnu ikke haft den store virkning. Faldet i ungdomsårgangene vil på disse områder først for alvor slå igennem efter 1990.

På seminarieområdet har der i en årrække været faldende belastning. Her har man været nødsaget til at nedlægge en del af institutionerne samtidig med, at der er sket en udtynding på de øvrige seminarier.

Da det er indlysende nødvendigt at undgå standardglidning i forbindelse med fald i tilgangen, overvejer jeg, hvorledes man kan indføre et selvregulerende system, hvor institutionerne gennem faste bevillinger pr. elev får størst mulig frihed til selv at tilrettelægge undervisningen optimalt - også små institutioner.

15 Finans- og tillægbev. lovforslag og betænkninger herover.